

zatímní opatření povolil, rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle § 382 čís. 6 ex. ř. lze povolit soudní záповěď, zciziti, obtížit nebo zastaviti nemovitosti nebo práva, jež jsou zapsány ve veřejné knize a k nimž se vztahuje nárok ohroženou stranou tvrzený nebo jí již přičený. Tento poměr nároku k nemovitosti nebo ke knihovnímu právu jest nezbytným předpokladem tohoto způsobu zajištění, jakž vysloveno a blíže dolíčeno v rozhodnutí uveřejněném ve sb. n. s. pod číslem 7184, na něž se odkazuje. Nárok na opětné pronajmutí bytu podle § 1 (3), zákona o ochraně nájemců ze dne 28. března 1928 čís. 44 sb. z. a n. zde v úvahu přicházejícího není takovým nárokem, jest nárokem ryze osobním, jenž se neuskutečňuje zápisem do veřejné knihy. Navržené prozatímní opatření nemělo proto býti povoleno již z tohoto důvodu.

Čís. 11681.

Postavení žentouru na společném pozemku některým ze spoluvlastníků ve vlastním zájmu není změnou ve smyslu § 834 obč. zák.

(Rozh. ze dne 20. května 1932, R I 381/32.)

Navrhovatelé (Ondřej a Terezie V-ovi) byli vlastníky jedné třetiny pastviny a zamýšleli postavit na pastvině žentour, s čímž ostatní spoluvlastníci nesouhlasili. Odvolávající se na § 835 obč. zák., navrhli Ondřej a Terezie V-ovi na soudě, by soudce v nesporném řízení rozhodl, že se jim povoluje postavení žentouru na pastvině. Soud prvé stolyce návrh zamítl. Důvody: Právem namítají spoluvlastníci pastviny, že tu nelze použití předpisu § 835 obč. zák., jenž přichází, jak plyne z § 834 obč. zák., v úvahu jen, když při důležitých změnách, jež byly navrženy pro zachování nebo pro lepší užívání hlavní věci, menšina spoluvlastníků byla většinou přehlasována. Musí tedy jíti, jakž plyne z § 833 obč. zák., o mimořádné opatření, jež se navrhuje k zachování nebo k lepšímu užívání hlavní věci, jinými slovy, musí jíti o návrh v zájmu společenství, tedy všech spoluvlastníků a v takovém případě má posléze rozhodnouti soudce, zda změna usnesená většinou, má nastati, čili nic, a v onom případě, zda přehlasovaným jest dáti jistotu za budoucí škodu, čili nic. V projednávaném případě však nejde o důležitou změnu, jež byla navržena pro zachování nebo pro lepší užívání věci, nýbrž o postavení žentouru pro navrhovatele, tudíž o návrh, jenž byl nejen vznesen jen v zájmu navrhovatelů a k jich prospěchu, nýbrž dokonce jest zásahem do právní oblasti ostatních spoluvlastníků, ježto navrhovatelé postavením žentouru na společném pozemku užívají fyzicky určitého dílu společného majetku, čímž by byli spoluvlastníci vyloučeni z užívání této části pozemku, najmě v době, kdy jest žentour

v chodu. Postavení žentouru není tedy důležitou změnou v zájmu zachování nebo lepšího užívání hlavní věci, jak ji mají na mysli §§ 834 a 835 obč. zák. a pro niž § 835 obč. zák. vyhrazuje konečné rozhodnutí soudci. Dovolání se mimosporného soudce bylo tudíž v souzeném případě pochybené. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil, dodav k d ů v o d ů m prvního soudu t o t o: Jest sice pravda, že podle § 835 obč. zák. má za podmínek tohoto paragrafu nesporný soudce rozhodnouti, má-li nastati na společné věci důležitá změna, jež byla navržena pro zachování nebo pro lepší užívání hlavní věci. V projednávaném případě však nebyla navrhovateli navržena změna, jež by měla sloužiti k zachování nebo k lepšímu užívání hlavní věci, nýbrž změna, jež by přinesla prospěch jen navrhovatelům, jež by však zcela nebo částečně vylučovala spoluvlastníky z užívání fysické části společné věci. K takovému opatření není soud ve smyslu § 828 obč. zák. oprávněn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 46 (2) zák. ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n., může býti, bylo-li usnesení první stolice vyšším soudem potvrzeno, podán rekurs k nejvyššímu soudu jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Nejvyšší soud, přezkoumav spisy neshledal, že napadené usnesení trpí některou z těchto vad. K vývodům dovolacího rekursu se podotýká, že zdejší rozhodnutí ze dne 12. března 1931 Rv I 46/31-1 mluví jen povšechně o případném souhlasu (rozhodnutí) soudu, čímž ještě nebylo vysloveno, že takové soudní rozhodnutí jest přípustné i v případě, že jde o svémocné postavení žentouru na společném pozemku některým z podílníků ve vlastním zájmu, a že okolnost, že snad jeden z podílníků na společném pozemku žentour má, jest pro posouzení věci bez významu.

Čís. 11682.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

Plachta na automobilu jest jeho součástí; nebyla-li řádně připevněna, takže se nadýmala a její volné konce ve větru vály a tloukly do korby, ručí majitel automobilu za škodu ze splašení koní, jež tím bylo přivoděno.

(Rozh. ze dne 20. května 1932, Rv I 113/31.)

Plachta na nákladním automobilu, náležejícím prvžalovanému a řízeném druhým žalovaným, nebyla řádně připevněna, takže se za jízdy nadýmala a její volné konce vály a tloukly na stěnu korby. Následkem toho splašily se žalobcovy koně, při čemž došlo k jich srážce s nákladním automobilem. Žalobě o náhradu škody z poranění koní **o b a n i ž š í s o u d y** vyhověly.